

अनुक्री (क्री mit अनु adj. nachträglich gekauft (d. h. nicht am ersten Tage in der Frühe) LĪTJ. 8,4,5. 8. PAÑĀAV. BR. 16.14,1. ÇĀṆĪL. ÇR. 14, 42,7; vgl. KĀTJ. ÇR. 22,3,27. — Vgl. परिक्री, शतक्री.

अनुक्रोश MBH. 5,7060. mit gen. 1,6267. सानुक्रोशम् adv. DAÇAK. in BENF. Chr. 179,16. इद्रस्य क्रोशम् und अनुक्रोशम् Namen von Sāman Ind. St. 3,208,a.

अनुक्रोशवत् (von अनुक्रोश) adj. mitleidig: ब्राह्मणास्यर्थे MBH. 1,626x. अनुक्रोशात्तेप (अनुक्रोश + आ^०) m. in der Rhetorik eine durch Bedauern an den Tag gelegte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, KĀVJĀD. 2,158. Beispiel: नाघ्रातं न कृतं कर्णे स्त्रीभिर्मधुनि नार्पितम् । तद्विषां दीर्घिकास्वेव विशीर्षा नीलमुत्पलम् ॥ 157.

अनुव्याप्ति TS. 5,1,8,6. 4,4,4. AIR. BR. 2,1.

अनुग 1) b) मल्लः कार्यानुगो येषां कार्यं स्वामिहितानुगम् Spr. 4691. श्रुतं प्रज्ञानुगं यस्य प्रज्ञा चैव श्रुतानुगा 3088. — 2) सानुग R. 3,53,24. समित्रः सवलानुगः (könnte auch bedeuten mit dem Heere und dem Gefolge; vgl. u. पदानुग) MBH. 3,7449. Geliebter, Gatte HALĀS. 2,342. — Vgl. पदानुग. मनोऽनुग, वशानुग, हृदयानुग.

अनुगण्डिका (1. अनु + ग^०) f. Hügelkette: तथा माल्यवतः प्रङ्गे पूर्ववर्तानुगण्डिका (अनुगण्डिका = तुरुपर्वतः Schol.) MBH. 6,282. अनुगण्डिका a river of mount Mālyavat GOLD.

अनुगति 3) das Erlöschen (des Feuers) PRAJOGAR. 12,a,7.

अनुगत्य derjenige, dem man nachgehen, folgen muss, — darf JĀĀS. 3,26.

अनुगण्डिका s. u. अनुगण्डिका.

अनुगम 1) अर्थिनामनुगमः (बलम्) der Bettler (Macht) ist das Nachgehen Spr. 3304. das Nachgehen so v. a. das Sichhingeben JOGAS. 1,17. — 2) Folgerung BĀDAR. 1,1,28 und auch in der zweiten Stelle.

अनुगमन das Erlöschen (des Feuers) KĀTJ. ÇR. 25,3,15. 24.

अनुगम्य adj. derjenige, dem man nachgehen muss, den man aufsuchen muss MBH. 14,1306.

अनुगादिन् nom. ag. von 1. गद् mit अनु P. 5,4,13. — Vgl. आनुगादिक.

अनुगान (von 2. गा mit अनु) n. nom. act.; vgl. एकविंशत्यनुगान, चतुरनु^०, दशानु^०, पञ्चानु^०.

अनुगामिन् 2) MBH. 3,7536.

अनुगायस् (von 2. गा mit अनु) adj. zu besingen (SĀ.); vielleicht singend, klingend RV. 8,3,34.

अनुगिरम् (1. अनु + गिरि) adv. am Berge RAGH. 13,49.

अनुगीता (von 2. गा mit अनु) f. Nachgesang, Titel eines Parvan (Adhājā 16—92) im 14ten Buche des Mahābhārata MBH. 1,354.

अनुगुण, अनुगुणाभूत VIKR. 49 schlechte Losart für शतगुणी^०; vgl. Spr. 1403.

अनुगुण्य^० गुणित s. u. गुण्य^० mit अनु.

अनुगुणवत् in कुलानु^० dem Geschlecht —, der Kaste entsprechende Vorzüge besitzend Spr. 4639.

अनुप्र adj., f. आ Bez. einer Çakti PAÑĀAV. 3,2,39. WEBER, RĀMAT. UP. 326.

अनुप्र 1) füge Gnadenbezeugung hinzu und vgl. noch Spr. 1643. 3716 (pl.). 3784. — 2) सर्प eine Schöpfung zu Gnaden so v. a. eine ergänzende Schöpfung TATTVA. 43. Verz. d. Oxf. H. 82,6,17. — 3) Stüz-V. Theil.

zung. Festhaltung RV. PRĀT. 11,10. — 4) BUĀG. P. 7,9,48 nach dem Schol. so v. a. अर्ककार oder देवतावर्ग. — 5) mystische Bez. des Diphthongen औ WEBER, RĀMAT. UP. 314. fg. 318. fg. — 6) f. आ Bez. einer Çakti WEBER, RĀMAT. UP. 326.

अनुयक्षा vgl. मित्रानु^०.

अनुयक्षीकर (अनुयक्ष + 1. कर) zu einer Gunstbezeugung machen: निग्रहेऽप्ययमनुयक्षीकृतः RAGH. 11,90.

अनुग्रामम् (1. अनु + ग्राम) adv. Dorf für Dorf P. 4,3,61. — Vgl. आनुग्रामिक.

अनुयाक्क (von प्रह् mit अनु) nom. ag. der Jmd Beistand —, Hilfe leistet, zu Jmdes Partei steht: पार्थानुयाक्काः RĀĀGĀ-TAR. 5,259.

अनुग्रह्य MBH. 3,348. Davon nom. abstr. ंता f.: यद्यनुग्रह्यता मयि so v. a. wenn du (ihr) mir eine Gunst zu erzeugen gedenkst (gedenkt) MBH. 1,277. 3.6002. 15514.

अनुचर 1) f. ई Spr. 2631. — 2) a) Z. 2 ÇAT. BR. 13,3,4,9 gehört zu b. पार्थस्यानुचराः Gefolge so v. a. Partei RĀĀGĀ-TAR. 5,288. अनुचरी Begleiterin, Dienerin ÅÇV. ÇR. 10,8,11. KATHĀS. 20,146. — b) lies Folgestrophe.

अनुचर्चित s. u. चर्च^० mit अनु.

अनुचित 1) अनुचितार्थ eine unpassende Bedeutung habend, z. B. पशु Opferthier im Verse प्रूरा अमरतां याति पशुभूता रणाधरे, insofern es mit dem Begriffe eines Helden (प्रूरा) sich nicht verträgt, SĀU. D. 374. 213. 2. 3. PANDIT 1,9.

अनुचिन्तन das Sichbeschäftigen der Gedanken mit Etwas, das Nachdenken über (gon.) KAP. 4,8. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 122. PRATĀPAR. 52, a,9.

अनुच्छिष्ट an dem kein Rest von Speisen haftet, rein; = प्रयत HALĀS. 2,247. अनुच्छिष्टस्य मलस्पर्शप्रायश्चित्तम् Verz. d. Oxf. H. 283, a,1.

अनुज्ञ 3) a) hierher wohl: अनानुज्ञामनुज्ञां मार्मकर्त TS. 4,3,44,3.

अनुजन्मन् (1. अनु + जन्^०) m. ein jüngerer Bruder Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,8, ÇI. 27. Vgl. u. उत्थय.

अनुज्ञान vgl. u. जन्^० mit अनु.

अनुज्ञियता (vom desid. von प्रह् mit अनु) f. Willfähigkeit SĀU. in AIR. BR. 1,6.

अनुज्ञात्तेप (अनुज्ञा + आ^०) m. in der Rhetorik eine Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, die man dadurch an den Tag legt, dass man seine Einwilligung dazu giebt, KĀVJĀD. 2,136. Beispiel Spr. 1376.

अनुज्ञातरु nom. ag. der die Einwilligung, Erlaubniss zu Etwas giebt BUĀG. P. 4,21,25.

अनुज्ञान n. Einwilligung, Erlaubniss VASISHTHA in DATTAKAMIN. 3,1. अनुज्ञेष्टम् adv. MBH. 1,5335. — Vgl. ज्येष्ठानुज्ञेष्टता.

अनुत्तमाम् (superl. zu 1. अनु) adv.: अनुत्तमो गोपायति behüten am meisten ÇAT. BR. 10,5,2,10.

अनुतर richtiger 3. अनु + तर.

अनुतर्पुल (von तर्प्^० mit अनु) adj. Durst —, Verlangen bewirkend MBH. 12,6613.

अनुतिष्ठामु (vom desid. von स्थि^० mit अनु) adj. im Begriff stehend Etwas (acc.) auszuführen KULL. zu M. 2,104.

अनुत्तम 1) a) nicht der letzte (im Varga) d. i. kein Nasal RV. PRĀT.